

„Ние сме щастливци, че живеем през една такава бурна епоха и можем да се борим, да зидаме историята“.

Любчо Баръмов

ЮБИЛЕЕН ЛИСТ

ИЗДАВА УЧИТЕЛСКИЯТ КОЛЕКТИВ ПРИ 76 ОСНОВНО УЧИЛИЩЕ „Л. БАРЪМОВ“

БРОЙ ЕДИНСТВЕН

1 ноември 1968 г.

ДЕСЕТ ГОДИНИ РОДНО УЧИЛИЩЕ

РУСКА ВЪЛКАНОВА
директор на училището

76 основно училище „Любчо Баръмов“ бе съградено и организирано при народната власт. Училището беше тържествено открито на 1.XI.1958 г. Има нещо знаменателно в това, че обновяването тук на стария квартал започна преди всичко с издигането на училище. То е голяма придобивка за жителите на 1 и 37 секции на Димитровски район. В него всяка година се учат над 1000 деца. За 10 години в училището са завършили основното си образование 1326 млади граждани. Голяма част от тях работят в производствените предприятия, в учреждения, а други са студенти и ученици в средните училища и техникуми. Почти всички активисти и отличници и сега са първенци там, където се трудят.

Откриването на училището донесе голяма радост на много хора, на децата, които ставаха ученици, на родители, на учители, които дойдоха тук да упражняват своята любима професия. Другарките Антоанета Иванова, Лиляна Тодорова, Елена Милева, Савка Тренчева, Стоянка Ганчева заедно с учениците от I клас прекрачиха за първи път прага на своята учителска професия. Те и всички останали учители започнаха своята работа с голямо желание и амбиция да изградят един целеустремен педагогически колектив и да наредят своето училище в редиците на много добрите училища в района. Трудностите не ги отчайваха и много такт, много грижи и упорит труд станаха преданите просветители от нашия колектив, за да излизат от училището образовани и възпитани потомци, достойни за нашето време и социалистическата ни родина.

Първи помощници на учителите

бяха родителите и обществеността в секцията. Новото училище събуди у хората активност за неговото укрепване. В задачите на училището те видяха свое близко дело. Тази подкрепа и грижите на РК на БКП и на Районния народен съвет спомогнаха на учителския колектив макар и за кратко време да постигне големи успехи в учебно-възпитателната си работа и училището да се нареди на едно от първите места в района.

Честввайки 10-годишния юбилей учителският колектив с гордост отчита резултатите на своя труд.

Большинството от учениците се учат системно и с чувство на отговорност пред своите учители и другари. Сведено е до минимум второгодничеството. Има много учители, които през десетте години не са имали второгодник в класа си. За учебната 1967/68 г. общият успех за началния курс е много добър 5.15, а за средния курс мн. добър 4.65. В училището има изградени 8 предметни кръжци, 4 клубове и 4 физкультурни секции, духовна музика — първенец в района, акордеснен оркестър и пионерски хор. За втора година писнерската дружина е районен първенец, носител на районното писнерско знаме и вимпела на ЦК на ДКМС „Дружба навек“.

Учениците сбичат да пеят, играят и се веселят. Техните пионерски съборове са богати на песни и игри. В районния преглед на художествената самдейност пионерският хор се класира като хор-стълбичник. Почти всички ученици имат изградени навики за примерно и културно поведение. Чистотата и уютът красят постоянно този дом на просветата. Години наред училището заема първо място в Димитровски

район по хигиенизирането. Непрекъснато се обогатява неговата материална база с нови технически нагледни средства.

Учениците на 76 основно училище имат правилно отношение към политическите събития у нас и в чужбина. Всичко това, което беше постигнато за 10 години, е плод на съзнателна и системна работа на всички учители, на партийната организация, на учителската организация, на всички пионери и комсомолци. В училището са създадени условия за творчески търсения и работа както за учителите, така и за учениците. Сега в 76-то училище, което носи името на такъв патриот и борец за делото на работническата класа като Любчо Баръмов, работи съзнателен педагогически колектив, който добре разбира своята отговорност, своя дълг пред партията и народа за възпитаването на младото поколение, за формирането на всеотдайно развити личности. Повечето от учителите са получили званието „Ударник на ком. труд“, а целият колектив се бори за званието „Колектив за комунистически труд“.

При приемането на едногодишния план за учебната 1968/69 г. учителите единодушно приеха да работят упорито и последователно за подобряване качеството на извънкласната и урочна дейност, за достойното посрещане на 25 годишнината от социалистическата революция в България.

Нека юбилейната година бъде ново стъпало, нов старт на учителския колектив, на учениците — нагоре в сложния, но светъл път на обучението и възпитанието.

НАШЕТО УЧИЛИЩЕ

Като, че ли беше вчера. Спомням си разградения кален двор с някакви малки построяки и разхвърляни железни предмети. Тук гарираха фургите на цирковите. Понякога дребните на мечки провеждаха своите репетиции и дресура на зверове. По ул. „Найчо Цанов“ бяха наредени схлупени дюкянчета и една фурна, която вадеше прекрасни хлябове, с розово препечени кори и сладък арсват.

Така беше преди повече от десет години.

На това място, дото се пресичат улиците „Бр. Миладинови“ и „Найчо Цанов“, за много кратък срок Народната власт издигна триетажната училищна сграда с гимнастически салон.

Точно преди десет години за първи път бяха отворени вратите на 76-то основно училище за децата на живущите в този район граждани на Столицата. От сутрин до вечер весели детски гласове се носят волно по асфалтирания училищен двор. Но докато се стигне до това, бюрото на родителския комитет извърши не малко работа.

Първата учебна година започна. Дните се движеха един след друг, а отсъствие нямаше. Бюрото на родителския комитет избра една делегация от родители-активисти, която ходи по учреждения и накрая беше продължен топлопроводът от стария цирк до училището, с което се разреши отоплението на училището.

Двортът не беше подходящ за игра на децата. Необходимо беше той да се асфалтира. И тук родителите-активисти положили доста труд, за да получат съгласието на съответните организации, които асфалтираха двора. Учителката по география — др. Балджийска занимава много пъти бюрото на родителския комитет, за направа на Географска площадка. Много трудно се намери кой да направи тази площадка, но постоянството и тук се увенча с успех.

Училището нямаше музика. С положен от децата труд при училището и агитацията на родителския комитет сред родителите, получените пари бяха дадени и се купи хубава духовна музика, под звуците на която сега бодро стъпват нашите деца.

И още много работи направи продължение на стр. 3-та

рисулка — Е. Андонова

ПОСВЕЩЕНИЕ

на Любчо Баръмов

Отново зашета в гората златистата есен —
омайните багри оглеждат се в наште очи.
Отново притихнали слушаме твоята песен,
в която размирният глас на бореца ечи.

Годините нижат всевечната си огърлица...
Но твоето име със блясък елмазен сияй,
че гордият дух на героя превръща се в птица,
политнала волно из синия роден безкрай.

Ти светиш в усмивката детска лъчиста-
Челикът на морния шлосер е твой челик.
Ти крачиш уверено в похода на комуниста
с мечтата за бъдния празник — щастлив велик.

Отново зашета в гората златистата есен —
омайните багри оглеждат се в наште очи.
Отново в простора ще екне възторжена песен
и като безсмъртна симфония тя ще звучи.

В. Симеонова
преподавателка
по български език

Колоната на отличниците, манифестиращи на 24 май